

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 17. janar 2012. god.
Br. ref.: RK 184/11

REŠENJA O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI 23/11

Podnosilac zahteva

Pajazit Mulaj

Ocena ustavnosti odluke Opštinskog suda u Glogovcu, C. br. 150/04 od 29. januara 2009. god. i odluke Vrhovnog suda Kosova, rev. br. 90/04 od 14. oktobra 2004. godine

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Ivan Čukalović, sudija
Gjyljeta Mushkolaj, sudija i
Iliriana Islami, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Pajazit Mulaj sa prebivalištem u Glogovcu.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava odluku Opštinskog suda u Glogovcu, C. br. 150/04 od 29. januara 2009. god., i odluku Vrhovnog suda Kosova, rev. br. 90/04 od 14. oktobra 2004. god.

Predmetna stvar

3. Zahtev je u vezi sa navodnim kršenjem prava podnosioca zahteva iz člana 46. [Zaštita imovine] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

4. Član 113. stav 7. Ustava, član 22. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo od 15. januara 2009. god. (br. 03/L-121), (u daljem tekstu: Zakon) i pravilo 56. stav 2. Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak pred Sudom

5. Podnosilac zahteva je 21. februara 2011. god. podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Predsednik je 2. marta 2011. god. nalogom br. GJR. 23/11 imenovao sudiju Gjyljetu Mushkolaj za sudiju izvestioca. Predsednik je istoga dana, nalogom br. KSH. 23/11 imenovao Veće za razmatranje u sastavu sudija: Snezhana Botusharova (predsedavajuća), Kadri Kryeziu i Iliriana Islami.
7. Zahtev je 9. marta 2011. god. prosleđen Opštinskom sudu u Glogovcu i Vrhovnom sudu Kosova.
8. Veće za razmatranje je 23. novembra 2011. god. razmotrilo preliminarni izveštaj sudije izvestioca i Sudu iznelo preporuku o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

9. Odlukom Građevinskog preduzeća „Ndërtimtari“, br. 628 podnosiocu zahteva je 6. maja 1985. god. dodeljen društveni stan. Stan je dodeljen dok je bio u izgradnji, usled čega podnosilac zahteva nije bio u mogućnosti da stanuje u njemu. Nakon izgradnje stambenog bloka stan je uzurpirao g. I. D.
10. Opštinski sud u Glogovcu je 12. juna 2002. god. usvojio tužbu podnosioca zahteva da zauzme stan i obavezao g. I. D. da oslobodi stan podnosioca zahteva (presuda C. br. 22/2001). Na ovu presudu g. I. D. je uložio žalbu Okružnom sudu u Prištini.
11. Okružni sud u Prištini je 17. decembra 2002. god. odbacio žalbu g. I. D. i potvrdio presudu Opštinskog suda u Glogovcu (presuda AC. br. 502/2002). Na ovu presudu g. I. D. je podneo zahtev za reviziju Vrhovnom sudu, od kojeg je zahtevao poništenje odluka nižih sudskih instanci.
12. Vrhovni sud Kosova je 14. oktobra 2004. god. poništio odluku Okružnog suda (AC. br. 502/2002 od 17. decembra 2003. god.) i odluku Opštinskog suda (C. br. 22/2001 od 12. juna 2002. god.) i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovno suđenje (rev. br. 90/2004). Vrhovni sud je zaključio da niže sudske instance nisu utvrdile činjenice prema kojima je stečeno pravo na stanovanje, shodno članu 11. Zakona o stambenim

odnosima. Štaviše, Vrhovni sud je zaključio da niže sudske instance treba da utvrde da li je stan iz društvene svojine prenet u privatno vlasništvo ili je stan u društvenoj svojini i dalje u vlasništvu Kosovske poverilačke agencije.

13. Opštinski sud u Glogovcu je 24. novembra 2004. god. odbacio predlog g. I. D. da mu se potvrdi pravo na korišćenje stana. Opštinski sud je zaključio da je pitanje rešeno odlukama Opštinskog suda (presuda C. br. 22/2001 od 12. juna 2002. god.) i Okružnog suda (presuda AC. br. 502/2002 od 17. decembra 2003. god.).
14. Opštinski sud u Glogovcu se je 29. januara 2009. god., nakon što je Vrhovni sud vratio predmet, oglasio nenadležnim pošto je pravno pitanje bilo u nadležnosti Posebne komore Vrhovnog suda jer je sporni stan u vlasništvu Kosovske agencije za privatizaciju.

Izvršni postupak

15. Opštinski sud u Glogovcu je 15. septembra 2004. god. (E. br. 24/04) dozvolio izvršenje odluka Opštinskog i Okružnog suda. Na ovu odluku g. I. D. je izjavio žalbu pred Opštinski sud.
16. Opštinski sud je 11. novembra 2004. god. odbio kao neosnovanu žalbu g. I. D.
17. Opštinski sud u Glogovcu je 8. decembra 2004. god. obustavio izvršni postupak zato što je izvršni naslov poništen odlukom Vrhovnog suda, rev. br. 90/04 od 14. oktobra 2004, kojom su takođe poništene sve preduzete mere po ovom pravnom pitanju.

Navodi podnosioca zahteva

18. Podnosilac zahteva tvrdi da mu je prekršeno pravo na korišćenje stana zagarantovano u članu 46. [Zaštita imovine] Ustava.
19. Podnosilac zahteva takođe tvrdi da je presuda Vrhovnog suda Kosova od 14. oktobra 2004. god. bila pristrasna. Štaviše, podnosilac zahteva navodi da je odluka Opštinskog suda u Glogovcu, kojom se je isti proglasio nenadležnim, sumnjiva.

Ocena prihvatljivosti zahteva

20. Vezano sa navodima podnosioca zahteva da mu je prekršeno pravo zagarantovano članom 46. [Zaštita imovine] Ustava, Sud prvo treba da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio sve uslove prihvatljivosti, a koji su utvrđeni Ustavom, Zakonom o Ustavnom sudu i Poslovníkom o radu Ustavnog suda.
21. U odnosu na osporenu odluku Opštinskog suda u Glogovcu, C. br. 150/04 od 29. januara 2009. god., Sud se poziva na član 113. stav 7. i član 47. stav 2. Zakona, prema kojima pojedinci, koji podnesu zahtev Sudu, moraju dokazati da su iscrpeli sva dostupna zakonom propisana pravna sredstva.
22. Sud podvlači da pravilo iscrpljenja pravnih sredstva postoji da bi se odnosnim telima, uključujući sudove, dala prilika da spreče ili isprave navodno kršenje Ustava. Pravilo je zasnovano na pretpostavci da će pravni poredak Kosova obezbediti delotvoran pravni lek za kršenje ustavnih prava. (vidi, *mutatis mutandis* ESLJP, Selmouni protiv Francuske, br. 25803/94, odluka od 28. jula 1999). Međutim, nije neophodno da se u odnosnim postupcima eksplicitno ukaže na ustavna prava. Sve dok je na predmet stvari ukazano implicitno ili u suštini, pravilo o iscrpljenju pravnih sredstva je ispoštovano

(vidi, *mutatis mutandis*, ESLJP, Azinas protiv Kipra, br. 56679/00, odluka od 28. aprila 2004).

23. Sud je primenio isto obrazloženje prilikom donošenja rešenja o neprihvatljivosti u slučaju AAB-RIINVEST DOO, iz Prištine protiv Vlade Republike Kosovo, slučaj KI 41/09 od 27. januara 2010. god. i rešenje o neprihvatljivosti u slučaju Mimoza Kusari-Lila protiv Centralne izborne komisije, slučaj br. 73/09 od 23. marta 2010. god.
24. Što se tiče konkretnog slučaja, iz podnesaka podnosioca zahteva je jasno da isti do sada nije podneo pitanje navodnog kršenja njegovog prava da uđe u stan pred Posebnom komorom Vrhovnog suda, koja je, prema odluci Opštinskog suda od 29. januara 2009. god., nadležni sud za razmatranje ovog pitanja. Podnosilac zahteva je sigurno imao saznanja o ovoj informaciji kada je, odlukom od 14. oktobra 2004. god., Vrhovni sud poništio odluke nižih sudova i obustavio sve mere koje su niži sudovi preduzeli u vezi sa ovim pitanjem.
25. Sledi da podnosilac zahteva nije iscrpeo sva zakonom propisana zakonska sredstva, kao što je predviđeno članom 113. stavom 7. Ustava i članom 47. stavom 2. Zakona.
26. Iz navedenih razloga, zahtev je neprihvatljiv.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, shodno pravilu 36. stavu 3. tački h) Poslovnika o radu, članu 113. stav 7. Ustava, članu 47. stavu 2. Zakona i pravilu 56. stavu 2. Poslovnika o radu, 23 novembar 2011. god., jednoglasno

ODLUČUJE

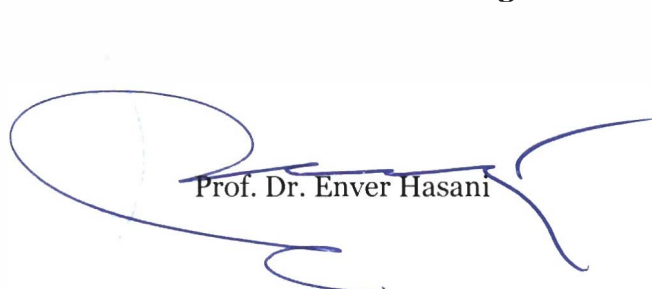
- I. DA ODBIJE zahtev kao neprihvatljiv.
- II. Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona.
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Dr. Gjyljeta Mushkolaj

Predsednik Ustavnog suda

Prof. Dr. Enver Hasani